

Çocuk ve Ördek

Jane MEADOW

Çocuk ve Ördek

Jane MEADOW

Oliver otobüsten indi ve güneş ışığına adım attı. Kırmızı gömleğini, mavi tulumunu ve sarı lastik çizmelerini giymişti. Yeşil bir güneş şapkası kıvrıkcık siyah saçlarını gölgeliyordu. Önünde, hayvan sesleri ve temiz havayla dolu Yeşil Çayır Çiftlik Barınağı uzanıyordu. Çiftçi May kapıdan el salladı, hasır şapkası sallanıyordu. "Hoş geldin, Oliver! Ördeklerle tanışmaya hazır mısın?"

Çiftçi May, Oliver'ı bir ahırın ve bir bahçenin yanından geçirdi. Kahverengi önlüğü toz içindeydi ve çizmeleri çamura bulanmıştı. "Hayvanların üç şeye ihtiyacı var," dedi. "Temiz su, güvenli bir barınak ve dostluk." Oliver başını salladı, kahverengi gözleri kocaman açılmıştı. Yardım etmek istiyordu. Tarlanın kenarındaki bir gölete doğru yürüdüler; ördekler orada su sıçratıyor ve vaklıyordu.

Ördek göleti güneşte pırıl pırıl parlıyordu, ama Oliver bir şey fark etti. Su biraz bulanık görünüyordu ve üstünde bazı eski yapraklar yüzüyordu. "Ördeklerin yüzmek ve sağlıklı kalmak için temiz suya ihtiyacı var," dedi Çiftçi May. "Göleti her hafta temizliyoruz." Tam o sırada, kahverengi ve beyaz benekli tüyleri olan küçük bir ördek paytak paytak yanlarına geldi. Parlak turuncu bir gagası ve boynunda ince mavi bir kurdele vardı.

"Bu Pickles," dedi Çiftçi May gülerek. "Çiftlikteki en meraklı ördek o." Pickles başını yana eğdi ve doğrudan Oliver'a baktı. Sonra vakladı ve daha da yaklaştı. Oliver çömeldi. "Merhaba, Pickles," dedi. Pickles nazikçe çizmesinin bağcığını kemirdi. Oliver kıkırdadı. "Sanırım benden hoşlandı!" Çiftçi May gülümsedi. "Belki bir ödülü olan herkesi takip eder."

Çiftçi May, Oliver'a küçük bir kepçe ve bir kova verdi. "Yaprakları toplayarak başlayalım," dedi. Oliver göletin sığ kenarına girdi. Sarı çizmeleri çamurda şapırdadı. Pickles hemen arkasından geldi, usulca vaklıyordu. Oliver yaprakları ve eski dalları topladı. Zor bir işti ama aldırmadı. Pickles her hareketini izledi.

Bir süre sonra Oliver'ın kolları yoruldu. "Bu çok iş," dedi. Çiftçi May başını salladı. "Hayvanlara bakmak gerçek bir sorumluluk gerektirir. Sadece onlarla oynamak değildir. Onları sağlıklı ve mutlu tutmaktır." Oliver bunu düşündü. Bulanık suda yüzen ördeklere baktı. Onların temiz ve mutlu bir yuvası olmasını istiyordu.

Oliver bütün sabah çalıştı. Yaprakları topladı ve suyu uzun bir sopayla karıştırdı. Pickles yakınında kaldı, bazen çizmelerinin etrafında daireler çizerek yüzdü. "Sen iyi bir yardımcısın, Pickles," dedi Oliver. Diğer ördekler de toplanmaya başladı. Teşekkür eder gibi vaklıyor ve su sıçratıyorlardı. Oliver göğsünde sıcak, gururlu bir duygu hissetti.

Öğle yemeğinde Çiftçi May sandviçler ve limonata getirdi. Oliver çimenli bir kıyıya oturdu ve Pickles tam yanına oturdu. "Ördeklerin güvenli bir barınağa da ihtiyacı var," dedi Çiftçi May, ahşap bir ördek evini işaret ederek. "Geceleri içeri girerler, tilkiler onlara ulaşamaz." Oliver sağlam küçük eve baktı. "Kapının sıkıca kapalı olduğundan emin olacağım," dedi.

Öğle yemeğinden sonra Oliver, Çiftçi May'in ördek evinin etrafındaki küçük çiti onarmasına yardım etti. Dalları taşıdı ve o çivi çakarken çekici tuttu. Pickles ayaklarının etrafında paytak paytak dolaştı, her şeye meraklıydı. "Sen büyük bir yardımcısın, Oliver," dedi Çiftçi May. "Çok el işi hafifletir." Oliver ön dişlerinin arasındaki küçük boşluğu göstererek gülümsedi. İşe yaramayı seviyordu.

Güneş yavaşça alçalmaya başladı. Gölet artık çok daha temiz görünüyordu. Oliver geri çekilip hayranlıkla baktı. "Çok daha iyi görünüyor!" dedi. Çiftçi May başını salladı. "Temiz su mutlu ördekler yapar." Sanki kanıtlamak ister gibi, Pickles berrak suda mutlu mutlu su sıçrattı, hafifçe eğik kanat tüyünü çırparak. Oliver güldü. "Sanırım teşekkür ediyor!"

Sonra ifti May, Oliver'ı durdurup dşndren bir Őey syledi. "Bugn harika bir iŐ ıkardın, Oliver. Ama glet yine kirlenecek. rdeklerin her gn bakıma ihtiyaı var, sadece bir kez deęil." Oliver, Őimdi bir su bitkisini kemiren Pickles'a baktı. Yardım etmekten ne kadar keyif aldığını dŐnd. "Geri gelmek istiyorum," dedi. "Mmknse her gn."

"İşte bu ruh," dedi Çiftçi May. "Sorumluluk, zor bir iş olsa bile ortaya çıkmak demektir." Oliver başını salladı. Artık anlamıştı. Hayvanlara bakmak sadece onlarla oynamak değildi. Onları güvende, temiz ve mutlu tutmaktı. Ve önemli bir şey yapmak iyi hissettiriyordu. Pickles yüksek sesle vakladı, sanki aynı fikirdeydi.

Öğleden sonra ilerledikçe Oliver ve Pickles ayrılmaz ikili oldular. Oliver nereye gitse Pickles onu takip ediyordu. Su yalağını doldurduğunda Pickles yanında su sıçratıyordu. Düşen yaprakları topladığında Pickles arkasından paytak paytak yürüyordu. "Ömür boyu bir arkadaş edindin," dedi Çiftçi May. Oliver ısıls ısıls gülümsedi. Daha önce hiç ördek arkadaşı olmamıştı. Pickles özeldi.

Eve gitme zamanı geldiğinde Oliver vedalaşmak için diz çöktü. Pickles parlak siyah gözleriyle ona baktı. "Yarın geri geleceğim," diye söz verdi Oliver. "Göleti temiz ve ördek evini güvende tutmaya yardım edeceğim." Pickles usulca vakladı ve parmağını kemirdi. Oliver ayrılırken biraz üzüldü ama aynı zamanda gururluydu. Bugün gerçek bir iş yapmıştı.

Eve dönerken otobüste Oliver öğrendiği her şeyi düşündü. Ördeklerin temiz suya, güvenli bir barınağa ve dostluğa ihtiyacı vardı. Ve onlara bakmak sorumluluk gerektiriyordu. Geri dönmek için sabırsızlanıyordu. Annesine Pickles'ı ve göleti anlattı. "Her gün yardım edeceğim," dedi. Annesi gülümsedi. "Seninle gurur duyuyorum, Oliver."

Ertesi sabah Oliver sarı çizmelerini ve yeşil şapkasını giydi. Yine yardım etmeye hazırdı. Çiftliğe vardığında Pickles kapının yanında bekliyordu. Mutlu mutlu vakladı ve doğruca ona geldi. Oliver sırttı. Hayvanlara bakmanın önemli bir iş olduğunu biliyordu ve bunu yapmaktan gurur duyuyordu. Pickles yanındayken her gün bir maceraydı.